

ČÁST PRVNÍ

KAPITOLA 1

Všichni věděli, že Chip Bingley hledá manželku, už dávno předtím, než se objevil v Cincinnati. Chip – absolvent Dartmouth College a medicíny na Harvardu, potomek rodu Bingleyových z Pensylvánie, kteří si ve dvacátém století nadělali jmění v sanitárních zařízeních – se totiž o dva roky dřív, i když s určitými projevy neochoty, ukázal ve velmi populární televizní reality show *Seznamka*. Během osmi týdnů na podzim 2011 žilo pětadvacet svobodných žen společně v sídle na ranči Cucamonga v Kalifornii a soupeřilo o Chipovo srdce. Doprovázely ho do Las Vegas, kde s ním hrály blackjack, ochutnávaly víno na vinicích v Napa Valley, sváděly spolu pŕutky a usilovně se vzájemně haněly jak v jeho přítomnosti, tak když je neviděl. Na konci každé epizody od něj každá soutěžící dostala polibek buď na rty, což znamenalo, že má pokračovat, nebo na tvář, což znamenalo, že se musí okamžitě vrátit domů. V poslední epizodě zbyly jen dvě nápadnice – Kara, naivní blondýnka s lokýnkami, třiaadvacetiletá bývalá roztleskávačka, nyní učitelka na druhém stupni základní školy v Jacksonu v Mississippi, a Marcy, pokrytečka, ale přesto svůdná osmadvacetiletá bruneta působící jako dentální hygienička v Morristownu v New Jersey – a Chip se rozplynul v slzách a odmítl kterékoli z nich nabídnout sňatek. Prohlásil, že obě jsou výjimečné, nádherné, inteligentní a stylové, ale se žádnou z nich necítí to, co označil jako „spří-

zněnost duší“. Následoval Marcyin výlev, který na obrazovce v souladu s pravidly pro federální média sestával většinou z pípání nahrazujícího nevhodná slova, to ovšem nijak nezamaskovalo Marcyinu zlost.

„Chci, aby se seznámil s našimi děvčaty, ale vůbec to není proto, že se objevil v tom hloupém pořadu,“ oznámila paní Bennetová svému muži u snídaně jednou ráno koncem června. Bennetovi bydleli v rozlehlém tudorovském domě s osmi ložnicemi v ulici Grandin Road ve čtvrti Hyde Park v Cincinnati. „Nikdy jsem tu show neviděla. Ale on přece chodil na medicínu na Harvard.“

„O tom ses už zmiňovala,“ podotkl pan Bennet.

„Po tom všem, čím jsme prošli, by mi lékař v rodině určitě nevěděl,“ prohlásila paní Bennetová. „Klidně si říkej, že je to ode mě sobecké, ale podle mě je to chytrý tah.“

„Sobecké?“ opakoval pan Bennet. „Ty že bys byla sobecká?“

Před pěti týdny prodělal pan Bennet náležavou operaci srdeční tepny, kdy mu byl proveden bypass. Následovala delší doba zotavování a teprve v posledních několika dnech se mu vrátily jeho typické sarkastické způsoby.

„Chip Bingley dokonce v *Seznamce* vůbec být nechtěl, ale jmenovala ho tam jeho sestra,“ pokračovala paní Bennetová.

„V tom případě tahle reality show celkem připomíná udílení Nobelovy ceny,“ poznamenal pan Bennet. „Aspoň v tom, že obojí vyžaduje nominaci.“

„Ráda bych věděla, zda si Chip jen najímá bydlení, nebo si tu něco koupil,“ uvažovala dále paní Bennetová. „Z toho bychom mohli usuzovat, jak dlouho se chystá v Cincinnati zůstat.“

Pan Bennet odložil svůj krajíc chleba. „Vzhledem k tomu, že ten muž je pro nás naprostý cizinec, se mi zdá, že tě nepřiměřeně zajímají podrobnosti jeho života.“

„Neřekla bych, že je naprostý cizinec. Je zaměstnaný na pohotovosti v Christ Hospital, což znamená, že ho Dick

Lucas musí znát. Chip mluví velice jemně a vybraně, vůbec ne jako ti povrchní mladí lidé, kteří obvykle v televizi vystupují. A také je pohledný.“

„Myslel jsem, žeš ten pořad v životě neviděla.“

„Zahlédla jsem z něj jen pár minut, když se na něj dívala naše děvčata.“ Paní Bennetová pohlédla na manžela podrážděně. „A neměl by ses se mnou hádat. Není to dobré pro tvé zdraví. Chip beztak mohl začít v televizi novou kariéru, ale rozhodl se, že zůstane u medicíny. A člověk hned vidí, že je z dobré rodiny. Frede, já opravdu věřím, že není náhoda, že se sem přestěhoval právě teď, když tu u sebe máme Jane a Liz. Je to světlo na konci tunelu.“ Nejstarší a druhá nejstarší z pěti Bennetových sester sice žily posledních patnáct let v New Yorku, ale otcova nečekaná zdravotní krize je přiměla k náhlému, i když jen dočasnému návratu do Cincinnati.

„Má drahá,“ řekl pan Bennet, „kdyby se sem nastěhoval strašák do zelí s pěkným dědictvím a lékařským diplomem z Harvardu, hned by sis myslela, že jeho osudem je, aby se oženil s některou naší dcerou.“

„Prosím, klidně si mě dobírej, ale nezapomeň, že jim odtíkávájí biologické hodiny. Jane sice nevypadá na to, že jí v listopadu bude čtyřicet, ale jakýkoli muž, který bude znát její věk, bude určitě dlouho a důkladně přemýšlet o tom, co to znamená. A Liz není o moc mladší.“

„Spousta mužů nechce mít děti,“ upil pan Bennet kávy. „Sám si pořád nejsem jistý, jestli je chci mít.“

„Žena po čtyřicítce rodit může,“ oponovala paní Bennetová, „ale není to tak snadné, jak nám to předkládají v médiích. Dcera Phyllis a Boba prodělala všechny možné procedury a nakonec skončila s malým Jingem ze Šanghaje.“ Paní Bennetová vstala a pohlédla na své zlaté hodinky s oválným ciferníkem. „Zavolám Helen Lucasové a zjistím, zda by nás mohla Chipovi představit.“